

Vasten – 23

De Profeet toonde moed onder de ergste gevaren - 2:

“Zelfs toen uw Heer u uw huis deed verlaten met de waarheid, hoewel een deel van de gelovigen hier zeker afwijzend tegenover stond, en met u redetwistte over de waarheid nadat deze duidelijk was geworden — alsof zij de dood in werden gedreven terwijl zij (het) zagen.” – 8:5-6

Noot: “U” en “uw” zijn hier in het enkelvoud en verwijzen naar de Heilige Profeet. Deze verzen hebben betrekking op de slag bij Badr, de eerste echte slag die de moslims moesten strijden uit zelfverdediging nadat de Quraish van Mekka een sterk leger had gestuurd om hen aan te vallen. Sommige moslims wilden een ongewapende handelskaravaan van de Quraish, die ging door dat gebied ging, overvallen. Het uitrukken om het leger van de Quraish te attaqueren ervaarden zij als “tot de dood gedreven” worden. Maar de Heilige Profeet volgde de koers waarmee de “waarheid” aan zijn kant zou zijn, namelijk, uitrukken om tegen het leger van de Quraish leger te vechten. Het kostte de hoogst mogelijke moed om die koers te volgen.

“Spoedig zullen de legers verpletterd worden, en zij zullen (ons) de rug toekeren.” – 54:45

Noot: Dit is een voorspelling die vervuld werd bij de slag van Badr, en allang daarvoor geopenbaard was. Hoe wanhopig de situatie was voor de moslims in deze strijd kan men aflezen uit de volgende gebeurtenis. Voordat de strijd moest beginnen, bad de Heilige Profeet in zijn tent via deze woorden:

"O Heer, ik smeed u overeenkomstig Uw verbond en Uw belofte. O Heer, als dit Uw wil is (dat wil zeggen, een nederlaag voor de moslims), dan zult men U na de dag van vandaag niet meer dienen."

Hij zag dat de kans bestond dat de moslims deze slag zouden verliezen, en zo van de wereld weggevaagd zouden worden. Sterker nog, dat als dat zou gebeuren, dan zou er niemand meer zijn om de Ene God te dienen. Zijn gebed werd zo vurig dat Hazrat Abu Bakr zijn hand vastpakte en zei: “Allah is voldoende voor u, o Boodschapper van Allah.” Toen ging de Heilige Profeet naar buiten en reciteerde het bovenstaande vers.

De Heilige Profeet leidde de moslims naar de slag bij Badr puur met de verwachting dat de hulp van Allah zou komen, terwijl hij onder de huidige omstandigheden alleen maar kon concluderen dat ze allemaal zouden worden uitgeroeid.

“Toen jullie ver weg gingen, en aan niemand aandacht besteedden, en de Boodschapper jullie vanuit jullie achterhoede riep” – 3:153

Noot: Dit verwijst naar gebeurtenissen bij de slag bij Uhud, die we al hebben genoemd in Ramadanles 18. In de latere stadia van die strijd, toen de moslims uiteen waren verspreid en alle kanten oprenden, riep Heilige Profeet naar hen: “Naar mij, o dienaren van Allah. Ik ben

de Boodschapper van Allah.” Toen de moslimstrijders dit hoorden, schaarden zij zich weer bij hem en consolideerden zij hun positie. Maar de roep van de Profeet bracht een groot persoonlijk risico met zich mee, omdat de Quraish nu wisten waar hij was en ook naar hem toe snelden. De Heilige Profeet bracht dus zijn eigen leven in gevaar om het moslimleger te consolideren.

“Allah heeft jullie zeker geholpen op vele slagvelden, en op de dag van Hunain, toen jullie grote aantal jullie trots stemde, maar dit jullie niets hielp, en de aarde met al haar ruimte beperkt werd voor jullie, en toen draaiden jullie je om en trokken terug. Toen zond Allah Zijn kalmte neer op Zijn Boodschapper en op de gelovigen, en stuurde legers die jullie niet zagen, en strafte degenen die niet geloofden. En dat is de beloning voor de ongelovigen. Dan zal Allah Zich daarna barmhartig wenden tot wie het Hem behaagt. En Allah is Vergevensgezind, Barmhartig.” – 9:25-27

Noot: Deze strijd werd uitgevochten na de verovering van Mekka en was het moslimleger daarom ook groot geworden, zoals de woorden “toen jullie grote aantal jullie trots stemde, maar dit jullie niets hielp” aangeven. De voorhoede van het moslimleger werd aangevallen door de boogschutters van de vijand en als gevolg daarvan trokken zij zich terug, waardoor hele moslimleger in chaos werd gebracht. In die situatie, *trok de Heilige Profeet helemaal alleen op naar de vijand*, ondanks de boogschutters, en riep zo hard als hij kon: “ik ben de Profeet. Dit is geen leugen. Ik ben de zoon van Abdul Muttalib.” Toen de anderen dit zagen, voegden zij zich bij hem in de aanval en uiteindelijk wonnen ze de strijd.

De woorden “stuurde legers die jullie niet zagen” verwijzen naar de Goddelijke hulp die naar de moslims werd gestuurd.

Ramadan Daily Quran Study, Dr. Zahid Aziz

Vertaald door Reza Ghaforkhan

IslamLab